

Rock4Kids 28 maart 2015

Vol vertrouwen en verwachting, meldde ik me die zaterdagmiddag om 12.15 uur bij de gymzaal in Noorden, die inmiddels was omgebouwd tot een aantrekkelijke ontvangstruimte. Er was een decor met berg, een tent voor een bergbeklimmer, overal vloerbedekking op de grond en slingers aan het plafond. Kortom, er was al veel werk verzet.

Het hele team was inmiddels gearriveerd en zat aan de lunch. Op dat moment realiseerde ik me, dat hoewel we uit verschillende kerkgenootschappen waren, (er waren er van Hervormd Noorden, Gereformeerd Woerdense Verlaat, Evangelisch Nieuwkoop/Kockengen), er geen hokjes/vakjes waren: we waren één team om samen aan de kinderen van Noorden, Nieuwkoop en Woerdense Verlaat

over “onze God” te vertellen. Het thema was “geef nooit op”.

Om 13.15 uur druppelden de kinderen binnen. De band begon te spelen, de zangeressen te zingen. Als eerste programma-onderdeel kwam Heinrich op het toneel. Hij had in de tent liggen slapen en was op weg naar de top van de berg. Hij vertelde over zijn voorbereidingen: je

moet een goede conditie hebben om bergen te beklimmen. Hij had alleen niet zulke goede schoenen aan.

Het bijbelverhaal van de dag, was het verhaal van Jozef dat op een aanschouwelijke manier werd verteld. Jozef, die door de schuld van zijn broers in de put belandde. Uiteindelijk kwam hij door Gods plan terecht aan het hof van de Farao. Hierdoor konden zijn vader en broers, de hongersnood overleven.

Nieuw dit jaar was, de oude gewoonte om een Bijbeltekst aan te leren: psalm 138 vers 3 “Toen ik U aanriep, hebt U mij antwoord gegeven. U gaf mij nieuwe moed en kracht om verder te gaan”. Al heel snel kon de hele zaal de tekst ‘mee rappen’.

Het werd tijd om van de stoel af te komen. De kinderen werd in drie groepen, naar leeftijd, ingedeeld. Het was de bedoeling om in anderhalf uur drie programma-onderdelen af te lopen “iets sportiefs, iets creatiefs en iets om tot rust te komen”.

Bij het creatieve gedeelte was het de bedoeling om met porseleinstift een ontbijtbordje te versieren. Het thema

stond er al op. Verder was het aan de creativiteit van de kinderen om er iets moois van te maken. Het bordje moest thuis nog even worden afgebakken in de oven. Er werd heel serieus gewerkt en er werden prachtige bordjes gemaakt. Ik vind het een mooi idee dat er 55 kinderen zijn, die 's morgens bij het ontbijt zo'n mooie tekst lezen.

Bij het sportieve gedeelte werden er diverse spelletjes gedaan. Jammer genoeg was het niet zo mooi weer, dus de spelletjes waren binnen. Maar ze werden met veel enthousiasme gespeeld.

Bij het rustmoment werd de groep weer in tweeën gedeeld. Afwisselend ging je luisteren naar het verhaal Niemand is zoals jij over Wout de Nerflander van Max Lucado, of je ging

verwerkingsspelletjes doen over het verhaal van Jozef (bijv. "vissen in de put").

Daarna was het etenstijd. Een meisje vertrouwde mij toe: "het is altijd patat met een knakworstje". En dat was inderdaad zo. Met een ijsje toe. Na het eten was het tijd voor de film Webster de bange spin. En tot slot kwam Heinrich nog

een keer terug en vond een paar goede schoenen om zijn reis naar de top te vervolgen.

En toen waren de ouders er al weer om hun kroost op te halen.

Terugkijkend op deze middag, ben ik dankbaar dat er 55 kinderen mochten komen luisteren, genieten en beleven.

Dankbaar dat er zo'n verscheidenheid was aan gaven, die de arbeiders in de wijngaard konden inzetten: muzikale gaven, organisatiegaven, luisteren, liefde geven, verzorgen, creativiteit. Dankbaar dat er gezaaid mocht worden.

Aagje de Vink

